

Narodila se 17. července 1945 v malé vesničce Koštice nedaleko Loun. Otec Josef Brůna byl učitelem a zdatně hrál na housle, maminka Zdeňka byla v domácnosti a ráda zpívala, takže Annu hudba provázela celé dětství. První stupeň základní školy navštěvovala ve Vrbičanech, kam se s rodiči přestěhovala, druhý stupeň pak v Lovosicích. Umění, zejména hudbě, se věnovala i ve volném čase. Navštěvovala školní pěvecký sbor a v LŠU se učila hrát na klavír, navíc ještě hrála ochotnické divadlo. Kromě toho také cvičila v místním Sokole a účastnila se spartakiád.

Od roku 1959 studovala na Všeobecné vzdělávací škole v Lovosicích, kde v roce 1962 maturovala. Následovalo studium na Pedagogické fakultě v Ústí nad Labem v oboru ruský jazyk a hudební výchova zakončené roku 1966. Již během studia začala pod vedením Tomáše Fialy zpívat ve Smlíšeném pěveckém sboru Pedagogické fakulty.

V letech 1965–1969 učila hudební výchovu na základní škole v Žalanech u Teplic a od roku 1969 do roku 1974 ve Velkém Březně. Zde založila a vedla své první pěvecké sbory, zároveň zpívala v Pěveckém sdružení lovosických učitelek, které vedl Slavoj Princ.

Roku 1966 vznikl spojením Dětského sboru Domu kultury a Československého Rozhlasu se školním sborem Základní školy při Pedagogické fakultě vedeným Josefem Říhou Ústecký dětský sbor v Ústí nad Labem. Jeho zakladatel Vlastimil Koblře přizval Annu Brůnovou ke spolupráci. Vedla nejdříve přípravná oddělení Včelka a Cvrček a posléze začala pracovat s hlavním sborem.

V roce 1972 se Anna za Vlastimila Koblřeho vdala, do jejího života tak vstoupili i jeho dva synové Pavel (1956) a Petr (1965). Roku 1974 se jim narodil syn Vlastimil, který deset let zpíval ve sboru pod vedením rodičů a v současnosti je prvním koncertním mistrem Symfonického orchestru Českého rozhlasu a uměleckým vedoucím Filharmonického komorního orchestru.

V roce 1973 dokončila Anna postgraduální studium a nastoupila jako odborná asistentka na Katedru hudební výchovy na Pedagogické fakultě v Ústí nad Labem. Po vykonání státní rigorózní zkoušky v oboru teorie vyučování hudební výchovy získala roku 1982 titul doktorky pedagogiky (PaedDr.). Mezi lety 1984 a 1988 působila jako tajemnice ústecké Katedry hudební výchovy a zároveň studovala na Pedagogické fakultě Univerzity Karlovy, kde obhájila práci na téma *Soudobá dětská sborová tvorba a její výchovné hodnoty* a stala se roku 1987 kandidátkou pedagogických věd (CSc.). Roku 1989 byla jmenována docentkou v oboru didaktika hudební výchovy, ve své habilitační práci využila více než dvacetileté zkušenosti z práce s dětskými sbory i ze spolupráce se soudobými hudebními skladateli. V letech 1992–2000 byla vedoucí oddělení 1. stupně na Katedře hudební výchovy UJEP.

Dlouhodobě se jako vedoucí a oponentka kvalifikačních prací věnovala teorii sborového zpěvu, hudební teorii a zejména přípravě dalších učitelů hudební výchovy. K těmto tématům jí vyšlo několik příspěvků ve sbornících Pedagogické fakulty v Ústí nad Labem (viz bibliografie). Pracovala také v odborných komisích pro bakalářské, magisterské i disertační zkoušky v oboru hudební výchova.

Ve výuce hojně využívala praktické zkušenosti nabyté při dlouholeté práci s Ústeckým dětským sborem, jíž se věnovala 45 let. Od počátku pracovala s jeho přípravnými odděleními – Včelka byla určena dětem v předškolním věku a časem zanikla, Cvrček byl určen dětem do 8 let, postupně se různě přeskupoval, ale stále sloužil jako přípravné oddělení pro hlavní sbor. I ten měl však z důvodu velkého množství sboristů dvě části – A a B. Významnou součástí přípravy sboru byla také pěvecká soustředění, na nichž se nacvičoval nový repertoár a zároveň se prohlubovalo soužití sboristů. Právě na tato soustředění rádi vzpomínají bývalí členové i sami sbormistři.

Kromě domácích koncertů a pravidelných jarních a vánočních vystoupení se sbor snažil alespoň jednou do roka vycestovat za hranice a tam porovnat své umění s konkurencí. Zpěváci během více než 100 zájezdů cestovali po celé České republice, Evropě a někteří i za oceán. Koncertovali například v NDR, SRN, Rakousku, Irsku, Řecku, Polsku, Maďarsku, na Slovensku, ve Finsku, v Dánsku, Chorvatsku, Bulharsku, Holandsku, Itálii, ve Švýcarsku, Velké Británii, Španělsku, Francii, v Izraeli či USA. Organizování zájezdů a vedení agendy bylo nedílnou součástí práce se sborem a díky Annině píli je historie a činnost sboru podrobně zmapována. Materiály, fotografie i vzpomínky shromážděvané dlouhé roky vydaly na 15 kronik.

Sbor pod vedením manželů Kobrlových mnohokrát vystupoval společně s jinými hudebními či divadelními tělesy, např. se Severočeskou filharmonií nebo v inscenacích Severočeského divadla opery a baletu – Carmen, Tosca, Příhody lišky Bystroušky, Jakobín, Bohéma ad. Natáčel rovněž sborové party k pohádkám Anděl Páně, Tři životy a O dívce, která šlápla na chléb.

Během let bylo vydáno několik gramofonových desek a CD s nahrávkami sborových skladeb. Zpočátku sbor natáčel vánoční koncerty a výroční vystoupení, roku 2003 pak začal intenzivně spolupracovat s hudebním skladatelem Milošem Bokem a nahrál další alba, např. Symfonické koledy, Hymnus k Duchu svatému, Psalmus 131, Chrámové skladby I–III nebo jeho mše.

V průběhu let získal sbor množství cen, které představovaly ocenění práce sbormistrů, např. na soutěži Zlatá palma v Opavě (1973) – 1. místo, Zlatý vavřík (1975) – stříbrné pásmo, Olomouc (1978) – 2. cena, Varna (1973) – 2. cena, Limburg/Lahn (1984) – 1. cena, Bratislava (1985) – 1. místo, Halle/Saale (1986) – 1. cena, Arnhem (1991) – 3. cena, Atlanta (1996) – laureáti, Schrewsbury (1998) – laureáti, Pocatello (2006) – laureáti, Missoula (2006) – laureáti, Castelli Incantati (2008) – laureáti.

V roce 2010 získala Anna Kobrlová Cenu Františka Lýska, nejvyšší ocenění Unie českých pěveckých sborů. V témže roce odešla do důchodu a byla jmenována emeritní docentkou Pedagogické fakulty UJEP. Následující rok, po 45 letech, ukončili manželé vedení sboru, které převzali Martina

a Petr Zemanovi. Práce se zpěváky se však zcela nevzdali a až do roku 2013 vedli sbor Luscinia tvořený bývalými členkami Ústeckého dětského sboru.

Anna Koblrová si dnes užívá zaslouženého odpočinku a raduje se z devíti vnoučat a čtyř pravnoučat. Sleduje nadále kulturní dění i vývoj sboru, jímž už prošly tisíce dětí a jemuž darovala i obětovala více než polovinu svého života.

(Zpracovala: Hanka Lukešová)

Děkuji mnohokrát paní Anně Koblrové za ochotu podělit se o osobní vzpomínky a životní data.

H. L.

Použitá literatura:

Komerce nás nepřitahuje. *Ústecký deník*. 2003, (285), 17. ISSN 1214-858X. Rozhovor zapsal Radek Strnad.

MORAVCOVÁ, Ema. *50 let Ústeckého dětského sboru*. Ústí nad Labem, 2017. Středoškolská odborná činnost. Gymnázium Jateční. Konzultant Mgr. Skalská

NEEDRLE, Jiří. Ústecký dětský sbor má 40 let. *Mladá fronta Dnes*. 2006, (110), 9. ISSN 1210-1168.

30 let Ústeckého dětského sboru. Ústí nad Labem: Kulturní středisko Albis, 1996. [33] s.

(dts). Největší radostí jsou nejmenší vnoučata. *Ústecký deník*. 2003, (285), 17. ISSN 1214-858X

Who is ...? (v České republice) životopisná encyklopedie osobností České republiky obsahující více než 4800 životopisů, částečně s fotografiemi. 12. vyd. London: Who is Who Publ., 2014. 955 s. Hübners Who is Who. ISBN 978-3-7290-0129-9.

Osobní dokumenty Anny Koblrové

Personální bibliografie:

<https://www.svku.cz/wp-content/uploads/2020/06/koblrova-bibl.pdf>